

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Пловдив, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев
Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20215300502521 по описа за 2021 година

Постъпила е ВЖ от АФ. ОСМ. Р., ЕГН ***** чрез особения му представител адв.В. П. против решение №1429/09.08.2021 г. по гр.д.№11388/2020г. на ПРС, 22 гр.с., с което е уважен предявеният установителен иск да се признае за установено, че АФ. ОСМ. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. ***** ДЪЛЖИ на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя С. Л. сумата в размер на 658.96 лева, представляваща стойността на доставените на ответника и потребени от него питейна и отведена канална вода за периода 24.10.2017 г. до 09.01.2020 г. за водоснабден имот, находящ се в гр. *****, както и сумата в размер на 61.08 лева – обезщетение за забава върху главницата за периода 31.12.2017 г. до 31.12.2019г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 28.01.2020 г. до окончателното погасяване на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №1206/2020 г. по описа на ПРС и с което е осъдена АФ. ОСМ. Р., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ НА „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, ЕИК*****, следните суми: 195 лева –разноски в исковото производство и 75 лева – разноски по ч.гр.д. № 1206/2020 г. по описа. Излагат се съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението и се иска неговата отмяна и постановяване на друго, с което исковете да се отхвърлят. Претендира за разноски.

Въззиваемият „Водоснабдяване и канализация” ЕООД, гр.Пловдив, ЕИК ***** чрез

юр.Г. Н. – оспорва жалбата – счита решението на РС за правилно и законосъобразно, иска се неговото потвърждаване. Претендира за разноски и присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Във въззивната жалба са направени оплаквания, че неправилно съдът е приел, че ответницата е ползвала услугите на ВиК, т.е. че има качеството на потребител, тъй като ВиК не е представил документ за собственост на процесния имот; счита, че не е доказано потреблението -А.Р. е с неизвестен адрес и не живее в имота - не е доказано, че тя е живяла в имота през исковия период, поради което не е консумирала питейна и отведена вода, доказателствената тежест за което счита, че носи ВиК; Св.Й. е била инкасатор на имота само до лятото на 2019 г. /а исковия период е 24.10.2017-9.1.2021/ и не обясни защо липсат подписи на ответницата в карнетите; страните не били в облигационни отношения, тъй като нямало подписан договор между тях, а само ОУ; че съдът е допуснал процесуално нарушение с недопускане на поисканите СГЕ и ССЕ и СТЕ; нямало предписание за смяна или поправка на водомера, които да са връчени на абоната.

В отговора на ВЖ от ВиК са изложени доводите, че 1.качеството потребител на ответницата е доказано с представените писмени доказателства – справка от имотен регистър, копие от вписана възбрана и справка по чл.74 от ДОПК и декларация по чл.14 от ЗМДТ вх.№0709820825.3.1998 г., от които е видно, че тя е собственик на водоснабдения имот и че е деклариран от нея като нейна собственост; че въззивницата има качеството на потребител с оглед на ОУ, където е записано, че потребители са собствениците на водоснабдените имоти, поради което не е необходимо подписване на договор; 2.въззивницата е поканена да смени паридата на свое име с изрично писмо; 3. Счита, че въззивницата има известен адрес- постоянен и настоящ, а обстоятелството, че не е намерена за връчване на книжката не води до извода, че никой не живее на адреса – в карнета е отбелязано, че от 05.2.2020 г. Аф.Р. е в чужбина, но процесният период е до 9.1.2020 г., т.е. преди тази дата. 4.разпитаният по делото инкасатор Й. е заявила, че няма връчено известие, тъй като вече веднъж е било връчено известие за нередовен водомер от 01.08.2011 г.; 5. Недопуснатите СГЕ, СТЕ и ССЕ въззивникът е могъл да ги поиска с ВЖ.

Съдът намира за установено следното:

Предявени са искове с пр.осн. чл. 422, вр. чл. 415 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът ВИК твърди, че Аф.Р. е потребител на ВиК услуги и заведен при ищеца като потребител за апартамент, находящ се в гр. ****.За периода от 24.10.2017 г. до 09.01.2020 г. има задължения за доставени и незаплатени услуги за питейна вода и отвеждане на канална вода в общ размер на 658,96 лв. и обезщетение за забава в размер на 61,08лв. за периода 31.12.2017-31.12.2019, за които суми била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК; тъй като ответникът подал възражение по чл. 414 ГПК, е предявил искове чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване на вземането.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от особ.представител на длъжницата, в

който е направил възражения -оспорва качеството потребител, че няма сключен договор с ВиК, че не е доставяна вода, че не е подписвала карнетите, както и че липсвало предписание за подмяна на водомера.

От представените по делото доказателства се установява следното:

Не се спори, че за процесния период въззивницата не е плащала начисленото количество вода. Не се оспорва размера на начислените суми консумирана вода.

Партидата за водата апармента на ул.***** се е водила на Б. М. Р. – видно от представените по делото карнети. На същия му е връчено на 01.08.2011 г. известие за нередовен водомер, подписано от абоната – л.37 от д. Не се спори по делото, че за процесния период 24.10.2017 г. до 09.01.2020 г. за процесния имот отчитането е извършвано чрез служебно начисляване на количества вода на база неизправно измервателно устройство.

В чл.23,ал.5 ОУ е казано, че при неизправни водомери, месечното количество изразходва питейна вода се определя по 6 куб.м при топлофицирано жилище и по 5 куб.м. – при нетоплофицирано жилище за всеки обитател.

От справка на л.33 и 34 от д.РС от НАП-*****и от Служба по вписвания – гр. ****, неоспорени, е видно, че въззивницата притежава 1/2 ид.ч. от апартамент на ул.*****, за което подала декларация по чл.14 от ЗМДТ от 25.03.1998 г., както и че в Служба по вписвания – гр. **** е вписана като собственик на 5/8 ид.ч. процесния имот, /като 1/8 ид.ч. е придобила след смъртта на съпруга ѝ Б. М. Р., поч.2005 г. - в. от представеното на л.35 от д. уд. за наследници/, с оглед което същата се явява потребител на предоставените от ищеца услуги по доставка на питейна и отвеждане на канална вода. От представените по делото ОУ е видно следното: в чл.2,ал.1 ОУ е казано,че ФЛ или ЮЛ – собственици или ползватели на имоти, за които се предоставят ВиК услуги са потребители на ВиК услуги, от което следва, че въззивницата има качеството на потребител на ВиК услуги. ПОС възприема изводите на РС, че през процесния период между страните е съществувало валидно облигационно правоотношение, чийто източник е договор при общи условия за получаване на ВиК услуги, по силата на чл.8, ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., без да е необходимо сключването на индивидуален договор между страните, което е възникнало с факта на присъединяване към водопроводната система на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД, както и че потребителят е обвързан от ОУ на дружеството.

По делото е разпитана инкасаторката М. Й., която установи, че е отчитала водата за имота на ул.***** от м.09.2017 г. до есента на 2019 г. служебно по тарифа, тъй като нямало водомери, а имало връчено писмено известие за подмяна на водомерите; задължително е указвала всеки път, че трябва да се монтират водомери, но при всяко следващо посещение констатирала, че няма поставени такива; начислявана била вода за 1 човек по тарифата 5 кубика, тъй като по данни на собственичкака живеела сама в имота.

ПОС кредитира показанията на свидетелката като обективни и безпристрастни, възпроизвеждаща непосредствените си впечатления за обстоятелства, поради което приема,

че въззивницата е била уведомена, че трябва да подмени водомера, но не го е сторила, поради което ѝ била начислявана служебно вода по 5куб.м./мес. за 1 обитател, съгласно чл.23,ал.5 ОУ – на минимума по Тарифата.

ПОС намира за неоснователни и останалите оплаквания на въззивницата – същата е поканена да смени паридата на свое име с изрично писмо след смъртта на съпруга си; съдът намира, че въззивницата има известен адрес- постоянен и настоящ, а обстоятелството, че не е намерена за връчване на книжата не води до извода, че никой не живее на адреса през иския период 2017-9.1.2020, след като в карнета е отбелязано, че от 05.02.2020 г. Аф.Р. е в чужбина, т.е. след процесният период.ПОС намира, че съгл.чл.266,ал.3 ГПК при неоснователно недопускане на доказателствени искания, същите могат да бъдат поискани от въззивния съд, като не е сторено.

По изложените съображения се налага изводът, че оплакванията във въззивната жалба са неоснователни – исковете са доказани по основание и размер.

До същите изводи е достигнал РС, поради което решението му като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

На въззивникът следва да се присъдят се присъждат разноски за производството пред ПОС в размер на 350 лв., от които 300 лв.- за особен представител и 50 лв.- юриск.възнаграждение, а на ПОС - ДТ в размер на 25 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1429/09.08.2021 г. по гр.д.N 11388/2020г. на ПРС, 22 гр.с.

ОСЪЖДА Аф. ОСМ. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, да плати на „Водоснабдяване и Канализация” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: бул. „*****, сумата от **350лева** - разноски за настоящото производство, а на ПОС – 25 лв. ДТ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____